

MISJONS RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

NUMMER 20

1. NOVEMBER 1935

7. ÅRGANG

Tilbake til Kina

Undertegnede hadde den glede å overvære avskjedsfesten i Skovrovet 17 for str. Christofa Brunstad som nu reiser til Kina. Såde fremmet, stemming og of- (meget over 300 kroner) be- om de frie venner i Bergen har stor interesse for misjonen, og er tegn på sundhet og liv. Etter br. Hedins innledning ut i Es. 55, 8—13 fikk Brunstad et frimodig ord. Hun stiger frimodig op og over at hun nu skal få dra tilbake til Kina, til sitt gamle ar- beidsfelt hvor hun tidligere frem- gangsrikt har virket i 6 år. På grunn av sykdom så det en tid ut som hun ikke skulde komme ut i- fra; men Gud helbredet henne og kallet kom igjen med en sådan lydelse at det nu tvinger henne ut. Forbindelse med innledningsor- den, som Gud også hadde gitt henne, uttrykker hun sin glede over å ha sett at Guds ord heller ikke vendte tomt tilbake i Kina. Stort å tenke på, at da Jesus sette sine ut 2 og 2 gav han dem ord til å helbrede syke, utdri- ve ånder, ta slanger i hendene, osv. på alle fiendens velde o.s.v.

Det holder om vi bare våger oss ut på det. Det har holdt for mig. En gang bad jeg om 4 kinesiske medarbeidere og en større penge- sum i forbindelse dermed. Samti- dig reiste jeg bort til en eldre mis- sjonær for å søke råd og veiled- ning i arbeidet. Ved å høre hvor- dan Gud hadde hjulpet ham blev jeg trostet, og ved tilbakekomste- n i der en check på 1000 kroner og ordentlig på mig. Det blev nok både for mig og mine 4 kinesere. Fikk endelig dem til en bibelskole hvortil jeg også selv senere drog for å hjelpe.

I denne tid jeg har vært hjem- med (5 år) har jeg fått mange opmuntrende breve fra andre om at mine evangelister går frem i- til. Der er åpnet en ny utsta- sjon 30 km. fra Lantsum hvor en av dem har bosatt sig og der er 10 frelste allerede.

Når jeg nu skal få dra ut sier jeg: Å hvilken nåde!

Jeg har lengtet «fenge ut til Kina!

Der står: «I skal dra ut med Guds ord, og så kjenner jeg det nu. Tenker på noden i Kina — De mange syke fulle av sår. På grunn av overtro vaskes ikke barna for de er et år gamle. Jeg prøv med denne skikk og fikk gå ut med barnemorder i en måned, men da åpnedes deres øine, idet de så at barnet ikke dede og nu som masser for å se underet. Jeg fant anledningen til å tale om Guds ord og så om Jesus.

Som sykepleierske får jeg me- get arbeid blandt de syke: «Der kommer doktoren,» sier de når de ser mig på gaten o.s.v. De så talte søsteren og det grep på hjertet. For arbeidet i frem-

tiden hadde hun særlig to ting på sitt hjerte:

1. Et hus eller et lite hospital hvor hun kunde ta imot de syke.

2. En utstasjon på fjellet for å nå dem som aldri kommer ned på slottene.

Til dette skal der penger til; men Gud hadde gitt lysne tro for at det ved å gi henne 2. Krøn. 25, 9.

Som svar på bønn har hun nu også fått en medarbeider for Ki- na nemlig str. Frelumstad fra Holmestrand. De er nu på vei kry- sten rundt til Oslo for å si farvel

med vennene på de forskjellige steder. Derfra drar de til Kjø- benhavn og videre over England og Amerika til Kina.

De har ofret sig for kineser- nes frelse uten fast lønn eller noe menneskelige garantier.

Venner — gjør hvad I kan for å hjelpe dem på vei med midler og forbønn.

«Vi er skyldige å ta oss av alle.» (3. Joh. 7, 8).

Op og som siste hilsen vil jeg gi de kjære utreisende misjonærer det samme ord vi fikk da vi reiste til Afrika: Es. 41, 10. Det holdt og det holder!

Math. Støve.

Fra misjonsarbeidet

Yuan Shih Heien Hopei N. China 17. okt. 1935.

Til «Misjons-Røsten».

Kjære misjonsvenner! Når fienden kommer inn lik en flod, skal Herrens ånd søfte et banner mot ham. Esaias 59, 19. (engelsk oversettelse).

Disse ord blev velsignet just nu da jeg gikk og tenkte på de urolige tider vi lever i. Det ser jo ut til at det blir et forferdelig kaos, som nok vil ha innflytelse på misjonsarbeidet også, og dertil uro- en her ute i Kina hvor røvere og

kommuniste drager frem. Isann- het ser det mørkt ut, og den onde vil nok forsøke å gjøre våre hjer- ter engstelige, men priset være vår Gud. Han vil stride for oss når fienden kommer som en flod. Hvor herlig å få gjemme sig i vår Frelsesers løfter!

Sikkert er tiden snart inne for Jesu komme i skyen, så vil vi våke og vente og bøde og se til at vi er i ham, så vi må undfly det som skal komme og bli med i ska- ren som løftes fra jord.

Vi har nu flyttet evangelie- teltet ut, og det er riktig åpent å fremføre vidnesbyrdet om Jesus. Tre av evangelistene er som regel der.

Bibelkvinnen, Margrete og jeg reiste også dit en dag. Vi hadde møte i middagshvilen og en stor skare samedes som stod riktig opmerksomme og lyttet. De er så bevillige overfor oss der i den landsby og sier at de vil ordne med rum for møtene så vi en dag i uken kan komme til dem og lede møte. Det er jo meget opmun- rende. Må bare Herrens And gri- pe hjertene så de kan bli frelste.

Det er slikt vakkert hostvar så nu er det prektig å være ute med teltet. Vi har også våre utposter å ta vare på så det blir ikke alltid vi kan få delta der i teltarbeidet og så er det jo møtene på stasjo- nen.

I en landsby hvor vi i vår had- de teltet oppatt, ser det ut som Herren skal få gjøre noe. En gammel broder i hvis hjem der alltid har vært åpent for Guds folk, har vandret herfra for å være med Herren, men begge hans sønner ser ut til å ta standpunkt for Herren. Den yngste er døpt av Guds And og er veldig frimodig. Vi skal ha regelmessige mø- ter i deres hjem, annenhver tirs- dag.

Bibelkvinnen, Margrete og jeg kjørte dit her forleden og hadde møter og det var virkelig så in- teressant å se og høre både unge og gamle syngende av hjertens lyst, den ene sang etter den annen og alt kunde de utenad.

Ja må Herren velsigne og be- vare dem!

Nu er tiden snart inne for de spesielle hostmøter eller stormo- ter som vi herute kaller dem, og håper at Herren skal på en sær- lig måte velsigne de troende. Ja, at vi alle må erfare Herrens nær- het og kjenne vi blir løftet nær- mere ham.

Vil med disse linjer få sende våre beste hilsener til venner rundt om derhjemme. Bed for oss og arbeidet.

Eders i Jesus
Margrete Dørum og
Hilma Karlson.

Giv akt på dig selv og læren

1. Tim. 4—16.

Giv akt på dig selv og på læren, hold ved dermed! Ti lær du det gjør skad ut frelse både dig selv og dem som hører dig.

Paulus var en mann som så nødvendigheten av sine medmen- neskers frelse. Grunnen var at han visste hvad frelse var, og hvad den innebar. Han visste at dersom folket ikke blev frelst, gikk de evig fortapt, og slik pine ønsket han dem ikke. Han hadde dessuten selv vært en synder som var dømt til undergang, men var blitt benådet. Dette sporet ham til å sette all inn for å redde flest mulig. I Rom. 9, 1—5 sier han at han ønsket sig forbandet bort fra Kristus for sine broders skyld, og at han stod i gjeld til dem alle. Ved å betrakte dette forstår vi godt hans sindelag. Om ham kan det vel sies at han hadde «hjetert på rette steds».

I det vers som er nevnt oven- for peker Paulus på to ting som er nødvendig for å kunne frelse både sig selv og andre.

Først at man må gi akt på sig selv. Dette menes ikke at man skal ta hensyn og pleie om sitt eget jeg, men at man måtte leve et hellig liv. Dette er absolutt nødvendig, da verden ikke leser bibelen, men vårt liv. Kravene på dette punkt blir ofte store, men Gud kan gi kraft til seir. Det er kraft nok hos ham bare vi vil erkjenne og ta imot.

For det annet måtte vi gi akt på læren.

Når ordet står i denne bestem- te form, sier det oss at det er kun en lære og en rettesnor som vi skal holde oss efter. Nu for ti- den er det fullt av læreresetninger og begreper, og det er et spørs- mål hvad som er riktig. Alle mener at de har rett. Hvor godt da at Gud gjennem alt dette kan åpenbare sitt ord for oss, og vi behøve ikke være i tvil. Han har jo selv sagt at han sendte tals- mannen den Hellige And, for at han skal veilede oss til hele sann- heten. Han viste Paulus hvad

som var rett, og det var ikke tvil hos ham på noe punkt. Betragter vi hans uttalelser i Gallaterbrev- et det første og annet kapittel, så lyser disse av fasthet. Han sier at han ikke hadde lært det han forkynte av noe menneske, men ved Jesu Kristi åpenbaring. Etter sitt møte med Jesus reiste han tilbake til Damaskus og for- kynte om ham. Tre år etter drog han til Jerusalem og blev kjent med Kefas, og blev noen dage hos ham. Fjorten år etter kom han igjen til Jerusalem for å samtale med brodrerne om hans forkyndelse var riktig eller om han hadde håpet forgyves. Men etter 17 års virke viste det sig at det var i orden. Den Gud som åpenbarte sitt ord for Paulus er den samme idag. Han kan også idag gi oss det rette lys over alle ting. Vi behøver ikke være vak- lende hverken med frelsen, då- pen, åndsåpen eller den videre vandring med Gud. Dersom vi er villige til å legge våre egne steller meninger ned, og la Gud få tale, kan dette skje.

Når vi så har fått lys fra Gud, vil han vi skal vandre i det og være tro mot det. Sette det på staken så alle ser det, og ikke under en skjeppe. Det er forbun- det med vanskeligheter å frem- holde Guds ord klart og rent. Det har alltid vært det og blir det mer og mer eftersom man nærmer sig avslutningen av den- nes tids husholdning. Da skal fol- ket ikke tåle den sunde lære, men ta sig lærere i hopenett ef- tersom det klor dem i øret. Vi vil komme til å få meget kamp og lidelse ved å stå avgjort for Guds ord. Det kommer fristelse til å slå av for å spare sig selv, og mange faller for den og preker eftersom folket er; men dette er stor synd! Dessuten er det sik- kert at når vi gjør dette er vår kjærighet til Gud ikke fullkom- men. Vi er faldne i vår ånd. — Skriften sier at dette er kjærli- gheten til Gud at vi holder hans bud. Må Gud gi oss nåde til å bli

sannheten tro! Stå fast i det vi vet er sant, og ikke vike en tomme. Paulus stod fast. Da det snek sig inn i menigheten falske brodere som lurte på deres frihet for å gjøre dem til trelle, vek han ikke et øieblikk i eftergivnenhet, for at evangeliets sannhet kunde stå fast. Ja, til og med når Ke- fas bykter var han like trofast, og sa ham sannheten like i øin- ene.

Slik stod alle fordums troes- helder og Gud ønsker slike idag. Ved å benekte at kun den rette lære virker frelsende burde det spore enn mere trang til å for- kynde Guds ord klart og rent. Vi har ansvar for det lys vi har fått og ansvar for våre medmen- nesker. Måtte ingen gå fortapt for vår utroskap skyld. Om vi kan høre rop fra fortapelsen vet jeg ikke, men i tilfelle blir det ikke ønskelig å høre denne an- klage: Du sa mig ikke sannhen- ten! Hadde du gjort det hadde jeg aldri kommet hit. Da Paulus tok avskjed med brodrerne i Efe- sus kunde han si: Derfor vidner jeg for eder idag at jeg er ren for alles blod, ti jeg holdt ikke noe tilbake, men forkynte eder hele Guds råd. Denne stilling er meget bedre og også den rette. Det er godt å ha god samvittig- het også her. Det er Gud vi skal stå til ansvar for, og ikke noe menneske. Måtte vi kunne møte ham med frimodighet! Som en tjener der ikke har noe å skam- me sig over! Som en der har holdt budet rent til siste stund.

R. Dammen.

Palestinas oppbygging.

Palestinas industrielle utvik- ling begynte først efter krigen, særlig efterat der var bygget et elektrisitetsverk som kunde for- syne bedriftene med elektrisk kraft. — Centrum for storindu- strien er særlig i og omkring Haifa. Mens det her for 20 år siden kun var noen hundre arbei- dere beskjeftiget, er der nu ca. 25.000.

MISJONS-RØSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomitee. Ut kommer hver 1. og 15. i måneden. — Alle brev og meddelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse: Misjons-Røsten, Sarpsborg.
Abonnementpris er: I løssalg 20 øre. Kr. 2.00 for halvåret og 4.00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonære. Adresseforandringer, skriftlig opplysning og betalinger skjer til ovenstående adr.

Misjons-Røsten

er et fritt misjonsorgan som forsøker å arbeide for misjonssaken i sin helhet. Bladet er tilegnet de frie dopte misjonærer som uten organisasjonsmessig støtte er reist ut på misjonsfeltene. Eventuelt overskudd vil tilfalle misjonssaker.

Vi er nok klar over, at å få noe overskudd i disse tider er meget vanskelig og med det oplag vi nu har er det et under at det går såpass som det gjør. Det har hittil klart å svare sine utgifter mens mange andre blade med meget større oplag går med underskudd og må få støtte av de organisasjoner de er taler for.

Vi legger heller ikke an på å få overskudd i første rekke, da det vil bli ubetydelig allikevel; men hovedsaken har vært å få det mest mulig spredt ut blant folket. Derved tror vi at misjonen er mest tjent. En ting som har hjulpet oss er også at administrasjonsutgiftene har vært meget små. — I de første år hadde vi praktisk talt ingen slike utgifter, men alt arbeide blev gjort gratis. I de siste to år har vi fått bevilget et lite beløp til kontor, ekspedisjons- og reiseavgjørelse, men det er helt ubetydelig i forhold til hva det almindelig brukes. Arbeidet med redaksjonen har vært uten godtgjørelse hele tiden.

Vi blander oss ikke inn i noen strid angående menighetsordning eller slike ting. De misjonærer som vil komme ibetraktning ved utdeling av eventuelt overskudd må være troende dopte og ikke tilhøre noe samfund som garanterer dem fast underhold. De må være misjonærer som i tro på Gud reiser ut uten å ha noen fast organisasjonsmessig støtte.

Utdelingen vil foregå etter bestyrelsens bestemmelse.

Alle skrivelser til bladet som er i harmoni med Guds ord inntas oftersom plass og anledning gis. Stridsspørsmål og personlig nedsettende skrivelser blir ikke inntatt.

Red. Dette på grunn av forespørsel angående bladet.

Vinterhefte

er nu under arbeide i trykkeriet og blir ferdig om ca. 8 dager, hvis intet uventet inntreffer. Bestillingen må innsendes snarest.

Dette nr.

kommer noe sent av den grunn at da det kun blir dette og et nr. til i år må vi forsøke å få med så meget som mulig av innsendt stoff som ellers mister nyhetens interesse. Glemte å nevne det i siste nr.

Misjonssarbeidet i India

Hvad er målet?

Mr. Gandhis råd til misjonene

«Det borttar helt ens åndedrett», sier en stor misjonær i Madras.

Umulig å innskrenke misjonsarbeidet kun til det sociale.

Det følgende er utdrag fra «Madrasposten» av 1. oktober 1935.

«Mr. M. K. Gandhi skriver i bladet «Harijan» som svar på spørsmål fra Mr. A. A. Paul, av det Internasjonelle Felleeskaps Forbund, angående omvendelser til kristendommen: «Det er en overbevisning som stadig vokser hos mig, at de store og rike kristne misjonærer vilde gjøre India en stor tjeneste om de kunne overbevise sig selv til å innskrenke sine aktiviteter til humanitets tjeneste, uten det hinsidige motiv å omvende India, eller minst dets uvidende landsbyfolk til kristendommen, og derved ødelegge deres sociale bygning, som endskjønt dens mange feil har motstått anslag både uten og innenfra i umindelige tider».

Mr. Pauls brev var en tilskyndelse fra en rapport om en nylig omvendelse til kristendommen av en hel gruppe landsbyfolk fra Mettupoloyom, Salem Distrikt, Syd-India og som det har vært megen diskusjon om.

Mr. Gandhi sier videre: «Enten de — misjonærene — og vi ønsker det eller ikke, det som er sant i Hindureligionen vil stå og det som er falskt vil falle istykker. Hver levende tro må ha i sig en kraft av foryngelse om den skal leve».

Svar nr. 1: — Menighetens plikt.

Mr. Gandhis fortsettende fremstilling av misjonsarbeide gjør en helt åndelos. Vi merker at i hans nye anslag «Mahatma» (store ånd) bringer han heldigvis sine egne avsondrede anskuelse mens vi misjonærer ifølge Kristi befaling, ikke kan være enig i denne. Å forkynde evangeliet er en plikt pålagt oss av kristendommens guddommelige stifter. Vi er utro mot denne plikt om vi ikke utfører den med all vår makt. Vi tror ikke på omvendelser med tvang eller lokkemat som uheldigvis mange hinduer tror er hemmeligheten til vår fremgang.

Mr. Gandhis erklæring at «alle de store religioner i verden er sanne er et uheldig uttrykk av den fryktelige likegyldighet som er så rådende i denne tid. Litt fornuft vil overbevise hvilken som helst upartisk og ærlig søkende at det er umulig at alle religioner er sanne. Sannheten er én og udelelig og da de forskjellige religioner er uenige, er det en naturlig følge, at hvor det er strid

Neste nr. — som blir det siste i år (de andre går inn i vinterhefte) kommer først i desember. Alt om vi lever og Gud vil.

Nye abonnenter.

Vi har enda en del blader igjen fra 1. oktober og nye abonnenter får bladet fra 1—10—35 og hele året 1936 for kr. 4.00, så langt oplaget rekker.

om sannheten må den ene være villfarende.

Grunnlaget i verdens store religioner er vidt forskjellige både i troesbekjennelser, dogmer og moralske love. Alle disse uforsønlige anskuelse og forståelser kan umulig være like velbehagelige for Gud som er Veien, Sannheten og Livet, og våger noen å påstå at han er likegyldig angående sannhet og villfarelse?

Vi kan forstå da Mr. Gandhi er en politiker, at han interesserer sig lite for å søke etter religiøse sannheter og enn mindre tilbøielig til å fornemme hvad er rett eller galt i sin egen religion.

Mahatma Gandhi vil at vi skal innskrenke vår aktivitet til socialt arbeide uten et hinsidig motiv.

Vi holder det ikke hemmelig at vårt første og høieste motiv (og ikke kun et hinsidig motiv) er å vinne India for Kristus, ikke bare de uerlede landsbyfolk; men alle mennesker, uansett kaste og lære. De kristne misjonærens største mål er å lede sjele til Kristus Jesus og således vise dem veien til det evige liv. Vi kan ikke innskrenke vårt arbeide kun til socialt tjeneste, uten å være skyldig i at ha sørgelig forlatt vår plikt, som evangeliets sendebud. Sannheten er at de kristne tror at Gud har tilsikret menneskene en åpenbarelse, hvori er innlemmet en bestemt religion.

Om Han som er Sannheten har åpenbart en religion, da følger det jo naturlig i den må være sann og at alle andre religioner som ikke stemmer overens med den må være falske. Når Han har åpenbart denne religion så må den mottas av alle dem til hvem den har vært klarlagt fremsatt, eller må de forkaste den under det fryktelige ansvar, at de har lukket sine øren for sannheten.

Kristendommens guddommelige stifter ga fullmakt til sin menighet å bære evangeliet til jordens tyterste ender og ikke utelate India. Evangeliets budbærere er derfor pliktskyldige å sprede sannheten overalt; men ingen er tvungen til å motta dens lære, den enkelte må bli overbevist om dens sannhet.

Vi stemmer overens med Gandhi i dette at alt som er sant i en religion skal vedbli og alt som er falskt falle bort. Kristus har med alvår sagt at: «Himlen og jorden skal forgå, men mitt ord skal aldri forgå. Hver skapning må forgå, og falle bort, ja endog Mr. Gandhi, men «Jesus Kristus forblir igår og idag den samme, ja til evig tid» og Hans befalinger skal forbli.

Svar nr. 2 til Gandhi:

«Efter å ha lest et utdrag av Mr. Gandhis svar føler jeg mig tilbøielig til å spørre ham, hvordan han kan vente at jeg som en kristen kan tie med det som for mig er så herlig at jeg ønsker at alle andre må dele min glede. Jeg er overbevist om at den største tjeneste jeg kunde utføre for noen person vilde være å hjelpe til, så hans øine måtte åpnes for å-

penbarelse av Gud som den har kommet til mig i Jesus Kristus. En levende forståelse av denne åpenbarelse gjenføder den andre opplevelse, som er åndens verk i hver en sjel som overgir sitt liv til Kristus. Den som er i besiddelse av dette liv vil som naturlig følge ha innflytelse på samfundet og den kraft som disse er iført vil i alle muligheter omskape den sociale og politiske bygning både i kristenheten og i India. Men det er en følge av denne åpenbarelse og ikke det direkte mål for misjonærenes virke. Deres mål er å meddele til andre det livgivende ord og den opplevelse som er hans og den har ikke mottatt av Jesu Andts fylde som ikke lenges efter å meddele denne åpenbarelse til andre. Det er sant at sannheten skal vedbli og det som er falskt forgå, og grunnen er at sannheten driver den som har sett den til å vidne om hvad han har sett, mens falskheten ikke fremkaller en lignende nidkjærhet for dens utbredelse.»

Så langt utdraget fra Madrasposten. Gandhi har lenge vært ansett både i India og i de kristne lande som en utmerket, ja til

og med en overnaturlig skapning og dog er han en fiende av Kristus og hans lære, samt den åpenbarelse blant Indias doende millioner. Han har fastet sig ned til å bære sine avgudstempel til de årge sine avgudstempel på de lavkastene. Kristendommen hadde disse til et høit standpunkt både socialt og åndelig. Hans plan var som helt ofrer sig for Kristus og derved forlate misjonismen og avgudsdyrkelsen, som Gandhi så itherdig forsøker å gjøre nye.

Det er dessverre mange av de store misjonsselskapers misjonærer som helt ofrer sig for sosialt arbeide og glemmer at Kristi felling ikke var: «Gå ut og utdanne dem, løft dem op socialt.» «Gå ut og gjør alle folk til disipler.»

Om denne befaling adlydes vil det andre komme som følge derved. Kristus og Han alene kan løfte Indias synkende millioner og du og jeg er ansvarlig for bringe dem budskapet om fremtiden fra synd og om det evige liv. Han erhvervet da Han ga sitt liv på Golgatha for hele verden, India iberegnet. Har Guds ord vært tro mot dette ansvar?

Må Herren tale til den enkelte og ranske hjertene. Fredshilsen til alle som elsker den Herre Jesus.

I striden for sjelenes frelse
Ananda K. Desmo

Søndagsskolens verdensmøte

Møtets beskytter: H. M. Kongen

Oprop fra Oslokomiteen

Som de fleste vil vite er Oslo i dagene 6.—12. juli 1936 centrum for all verdens kirkelige og kristelige interesse, da Verdens Søndagsskoleforbund i den uken holder sitt verdensmøte i vårt lands hovedstad.

Det blir det største internasjonale møte som noensinne er holdt i Norge, idet hele 54 nasjoner blir representert med ca. 3000 delegerte. Man venter deltagere fra alle verdensdelene og i fra så langt bortliggende land som Kina, Ny-Zeland, Brasil, Chile, Kongo og Bak-India, for bare å nevne endel navn.

Alle kommer de for sammen med ca. 1000 delegerte fra Skandinavia å være samlet under verdensmøtet lofterike motto: «Kristus — verdens håp».

De fleste mennesker trer vel at søndagsskolesaken er ubetydelig, men den er tvertimot en av de sterkeste åndsrørelser i verdens kaos idag. Den har 34 millioner barn og 3,6 millioner frivillige lærere. Det er den nye generasjons mektige opmarsj for Kristus og evangeliet.

Da et slikt mektig verdensmøte er et stort tiltak og ansvar for et lite land som vårt, er det vi henvender oss til alle med en åpen anmodning om å hjelpe oss. Budgettet er satt til et minimum av kr. 50,000, hvorav Stortinget med stor velvilje har ydet et bidrag på 5000 kroner.

Søndag den 10. november vil alle søndagsskoler av alle kirkesamfund i Norge være samlet om verdensmøtetanken. Der er utsendt en brosjyre til alle søndagsskoler med deres 10,000 lærere blant 188,000 norske barn. Vi håper den 10. november får reist det minimumsbetrag av de samvirkende organisasjoner Norsk Søndagsskoleforbund og Norsk Søndagsskoleunion, Frelsesarmeen, Frikirken og Metodistkirken har håpet å kunne innsamle, nemlig kr. 25,000. Vi legger vilje til og alle hjelpe vil det være en enkel sak, idet fremfor alt ikke vil glemme de veldige inntrykk et slikt mektig folkelig verdensmøte vil kunne gjøre på Norges folk og kristne liv. — Fremforalt for arbeidet blant det nye Norge.

Søndag den 10. november vil alle søndagsskoler av alle kirkesamfund i Norge være samlet om verdensmøtetanken. Der er utsendt en brosjyre til alle søndagsskoler med deres 10,000 lærere blant 188,000 norske barn. Vi håper den 10. november får reist det minimumsbetrag av de samvirkende organisasjoner Norsk Søndagsskoleforbund og Norsk Søndagsskoleunion, Frelsesarmeen, Frikirken og Metodistkirken har håpet å kunne innsamle, nemlig kr. 25,000. Vi legger vilje til og alle hjelpe vil det være en enkel sak, idet fremfor alt ikke vil glemme de veldige inntrykk et slikt mektig folkelig verdensmøte vil kunne gjøre på Norges folk og kristne liv. — Fremforalt for arbeidet blant det nye Norge.

Oslokomiteens formann er skop Johan Lunde, viceformann cand. teol. A. T. Øhrn, sekretær dr. philos. Sv. Norborg. Vi håper at alle som har sig for kristendommens uvurdelige betydning for land og folk vil være med om å støtte dette verdensmøte, slik at Oslo 1936 kan bli et lyst minne og et verdensmøte for vårt land.

Fremfor alt ber vi om at Verdensmøtet må bli fylt av den Hellige Andts kraft og lys, slik at det kan sette varige spor.

Oslokomiteen for Søndagsskoleforbundet

Verdensmøte 1936.

NB. Norsk Søndagsskoleforbundet har ansvar for 3000 kr. til verdensmøtet.

store fellesinnsamling. Vi ber våre venner som er interesserte i Verdensmøtet hjelpe oss med bidrag.

Adr.: Møllergaten 20, Oslo.

Et god
Fra nu
nebladet
BAR
til alle
1936.
BARN
evangeliet
set stof
Utkommer
sommer
Forsø
utbredt
dets pos
den, pos
Søndags
SPR
Da o
det g
søster
På en
Helgand
heter D
mellem
Hadde
jeg var
Her va
hadde fr
klart for
de også
belsk da
kommet
de utfer
man had
noe såda
det mått
Innd
mening.
fer lys
Bekjen
møtene
blir det
vendig å
en få tir
hjem i d
Blant
også sø
herredet.
Nevnte
den nors
nes det
søster g
pen. —
man plei
vannet i
at de ha
Nei de
kunne j
drinking
Men s
flere mo
de sig i
om det g
Aldri
septembe
da vi ru
som kan
Mitt h
det gå m
Ingen
hjelp.
For a
En brod
var døpt
— men
Jeg b
kommer
gen skal
A du!
vidner.
— folk
Noen
smule, m

Hjem for å hvile

Peiping 10—9—1935.

Elakede misjonsvenner!
Guds fred.

Ja, så er da timen kommet da vi skal få reise hjem en tur. Det er både glede og vemod i hjertet, det kjennes så hårdt å skilles fra de mange kjære venner.

Siste søndag hadde vi avskjedsmøte, lokalet var fullt av kjære, frelste sjeler. De kom med kjærlighetsgaver, da det blev kjent-jort at de som vilde kunde sende med oss små ting hjem, så dere der hjemme kunde se at kineserne elsket oss, og var Gud veldig takk nemlig for frelsens underfulle budskap. Av forsamlingen fikk vi et vakker vegteppe av silke, hvorpå var sydd med store bokstaver: «Immanuel». (Gud med oss). Fra utstasjonen i Tungchow fikk vi en silkefane med innskrifning: «Gå på sjirens vei». Ja, vi priser Gud for dem alle.

Sister Karen Heyer kommer til

Blomstrer i stor- men

Edelstener verdsettes ikke så meget i forhold til sin størrelse som i forhold til slipingene. Således sliper Gud undertiden sine utvalgte, så man kunde tro at det snart var forbi med dem, men så kommer de ut av slipingene og avspeiler solens skjønne glans. Dette er Guds formål med oss, og lidelsene sendes bare for at dette kan opnåes. Hvis du kommer til et snevert pass, så forsøk ikke på å gå igjennem ved egen hjelp. Gud kan likeså lett finne utvei der som han kunde da det gjaldt din frelse. Han søker å gjøre dig fullkommen og bestandig. Mange kristne er ikke bestandige. De mottar hurtig inntrykk, men taper dem likeså hurtig. Så fører Gud dem gjennom lidelser. Han lar dem gå i tuktnes skole, og hvad de lærer der, glemmes ikke så lett.

Den spe blomst kan boies av vinden, det kan derimot ikke den sterke ek. Gud vil at vi skal stå fast, og at det skal kunne sies om oss: «Gud er midt i den, den skal ikke rokke».

Afrikaisende forteller om en plante som aldri blomstrer i stillen vær. Den ser ganske almindelig ut, men når grøkenes hete vind begynner å blåse, åpner den lille, ubetydelige plante sine blader, og forvandles til den deiligste blomst. Jeg vet ikke hvorfor, men slik er det, den blomstrer bare i stormen. O, at vi kunde blomstre i stormene. Når dette liv er forbi, hvor vilde vi da ønske at vi hadde gjort det.

La oss stå faste, urokkelige i denne stormfulle tid, som snart vil få ende. Her må være strid, men på den annen side er der idel herlighet ved Jesu Kristi åpenbarelse. Ham være ære og makt i evighetenes evighet.

A. B. S.

Salmen 139

Guds ringe ydmyge barn har et sterkt vern mot alle farer hvis vi hører Frelserens ord: «Bli i mig og mine ord bli i Eders». Denne salige bliven i hans ord giver oss rett til å være årvåkne til bønnen, og vente på Herrens komme!

Math. 24 viser at Jesu vil hente sin brud og beder henne å op- løfte sitt hode, thi forløsningen stunder til. La oss øve oss i å våke og vente. Husk det er fem kloge og fem dårlege jomfruer, altså å flokker; men alle kalles jomfruer, alle går ham, brudgommen, i møte. Men de fem op- dager at de har ikke olje i sine lamper, merk det var natt da an- skriket lod. Det er da ikke lett å få kjøpt olje og det måtte gjøres fort, thi uten olje på lampen kunne de ikke gå brudgommen i møte. De kloke kunne ikke gi no- gen olje, de hadde jo selv fått olje av Gud, som gir gjerne uten å bebreide. Han gir sin helligånd fylde av olje til hver som ber. Bli fylt av ånden!

I. Schøyen.

Til sølvbrudeparret Kjellås.

Mel.: Et liv jeg nu eler.

Til sølvbrudeparret vi ønsker idag.

Å sende en hilsen med fred.

Vår trofaste Frelser som fører vår sakk

har lovet hver dag å være med.

Om tiden forsvinner, i hast lør bort.

Der er dog en klippe som står

En fristad, en bolig, et sted som er

vårt.

Hvor uforskyldt nåde vi får.

Kanhende idag eders tanker vil gå

tillbake i fem og tyve år.

Om meget har møtt som var svært å

forstå

Guds trofasthet skue i får.

Han løste oss ut ifra synd, ifra død,

og gav oss rettferdighets drakt.

Han opholdt oss har med det daglige

brød.

Vår Frelser har underbart makt.

Så ønskes i begge alt godt ifra Gud,

fra Eydehavns vennene her.

Og trofast å rope til syndere ut:

At frelse i Jesus der er.

Og snart kommer dagen, et bryllup skal

stå.

Vår Frelser er brudgommen der.

Vi loffes fra jorden med brudebrakt på

Og evig hos Jesus vi er.

Eydehavn 30—10—1935.

Gunnar Krøgenes.

Takk.

Vil gjennom «Røsten» sende vår hjerteligste og dyppolte takk for all oppmerksomhet, alle de hjertevarme hilsminger og gaver fra forsamlinger og venner fra Nordkapp til Sørland, fra Vesterhavet til Kjølens rand, samt venner i Sverige.

Fredshilsen til alle de hellige. med 2. Tess. 2, 15—17 og 19—20. Eders i nåden søskende

Hanna og Ole Kjellås.

Misjons-Røstens Vinterhefte

Til forhandlere gis følgende procenter for salg av «Vinterhefte»:

10 til 20 ekspl. 10 %
20 — 50 « 20 %
50 — 100 « 30 %
over 100 ekspl. 40 %
Prisen er 60 øre.

S. T.

sikter er der den dybeste alvor å se.

Vi synger en sang, derefter le- ses et Guds ord. Herrens And gjør det levende, det kjennes så hjertegodt å tale. En efter en kommer lommeterklærne frem. — Tilsutt er hele skaren badet i tårer. Jesu ord har truffet.

Så blir den ene føre, den andre efter ledet ut fra bredden og i Faderens, Sønnens og den Hel- lig And's navn senket under van- net, mens tilskuerskaren følger med med den allerstørste oppmerk- somhet.

Så er det over — — Et sangvers synges, siden tak- ker vi Gud. —

På strandbredden står der 8 våte, men lykkelige mennesker, der har fått nåde til å avlegge den gode bekjennelse for mange mennesker.

Tilskuerskaren har god tid, vil nødig gå. — Man ser op mot den vakre og klare høsthimmel, og utover det spillede vann — og en i flokken utbryter: «Sådan måtte det være ved Jordan da Jesus blev døpt.»

Mesteren hadde atter talt og vist menneskene sine fotefar.

Henrik Eilertsen.

Hjem til Jesus.

Ennu en gang år har Herren hentet en sjel hjem til herlighete- nen i Misjonshuset, likeledes i Tune og på Hafslundsey.

Vi hadde også den store glede å ha besøk av Anna Larsen Bjør- ner og hennes mann. De var her to dager og hadde et dyrebart budskap å fremføre. Sammen med dem deltok to engelske brø- dre Dan og Jones William, som var meget lykkelige, og de fengs- let den store forsamling med si- ne hjertevarme vidnesbyrd.

Evangelist Harald Sørensen stanset her 8 dage og var til op- muntring for forsamlingen. Nu sist har vi delt veisignelse sam- men med br. Bysveen, der har øst ut av sitt hjertes forråd.

Hvor deilig er på bjergene de- res fetter som bærer godt bud- skap.

S. T.

Stort vennestevne i Oslo.

Torsdag aften 31. oktober hold- tes åpningsmøte for stevnet i Møllergt. 38, Oslo. Motene fort- satte fredag (bededag) med vel- dig tilslutning fra forskjellige steder. Fra Sarpsborg fikk vi også den glede å være med, en hel buss full av lykkelige sjeler.

Til stevnet var det meldt en mengde predikanter. På formid- dagsmøtet talte Edv. Henriksen, Grønnet, Evenstad, Skoie og Nordquelle.

Det var også arrangert felles- middag kl. 2 i Bibelskolens loka- ler, hvor visstnok et par hundre mennesker deltok. Der var det sang og taler til man igjen skul- de samles til aftenmøtet på loka- let.

Kl. 6 var lokalet og galleriet fullt besatt, likeledes plattfor- men med en herskare av musike- re. Sangkoret deltok også. Og brødrene E. Thoresen, Ruben, Drammen, Skoie, Bysveen, Gamst Edv. Henriksen, Nordquelle, Mi- dje m. fl. fortsatte å dele ut av det levende brød til den store forsamling. Herren var under- bart nær.

Motene fortsatte lørdag, søndag og mandag.

S. T.

Et godt tilbud!

Fra nu av og ut året sendes bar- nebladet

BARNEROSTEN gratis

til alle som abonnerer for året

BARNEROSTEN er et fritt evangelisk barneblad med tilpas- selt stoff for barna og de unge. Det kommer hver uke. Undtatt sommerferien.

Forsøk bladet! Virk for deta- lterbedelse! Bestilles på alle lan- des postboks 32, Sarpsborg. — Somdagsskoler stor rabatt!

SPREDTE FELTER

Da ordføreren trodde det gikk hans søster galt

På en av mine turer gjennom Helgeland kom jeg til et sted som heter Drevvatn. Stedet ligger mellom Mosjøen og Mo i Ranen. Hadde vært der tidligere så jeg var endel kjent.

Her var noen venner som Gud hadde frelst, og som det var blitt klart for gjennom hans ord, at de også måtte døpes med en bibel- sk dåp. Og når jeg nu var kommet der ville man at jeg skul- de utføre handlingen. Men — — man hadde aldri vært vidne til noe sådant forut der på stedet, så det måtte skje i stillhet.

Tidligere var ikke det min mening. Jesu ord og befaling tår- ker lyset, var min påstand.

Bekjentgjorde det derfor fra møtene at først, søndag etterm., blir det dåp. Det var ikke nød- vendig å rope det i basun, på no- en få timer var det emnet i alle hjem i den forholdsvis lille bygd.

Blant de som skulde døpes var også søsteren til ordføreren i berredet. Han bodde på stedet. Nevnte herre var også offiser i den norske hær. Og for ham sy- ntes det å være verst. Tenk hans søster går med på denne galska- ken. — Det ryktedes nemlig at man pleide å holde dem under rannet inntil de måtte erkjenne, at de hadde sett Jesus.

Nei dette var for galt — det kunne jo brennfrem ende med drukning.

Men sannelig skulde han og flere modige menn med ham, hol- de sig i nærheten for å gripe inn om det gikk for langt.

Aldri glemmer jeg den vakre september søndags ettermiddag, da vi ruslet ned til vannet. Alle som kan gå er på bena.

Mitt hjerte bever. Hvordan vil det gå mon? Ingen som kunne komme en til hjelp.

For alle var dette en ny ting. En broder var der på stedet som var døpt året forut i Trondheim — men han holdt sig på avstand. Jeg ber inderlig til Gud. Vi kommer til stedet hvor handling- en skal foregå.

«Du! Ja her manglet det ikke pånder. På landet og på vannet — folk over alt. —

Noen ungdommer smiler en smule, men i de aller fleste an-

Fred over hennes minne!

S. Trøber.

ed en overnaturlig skapning, og han en fiende av Kristi. Han har fastet sig dens ut- gang for å bevege brahminerne fra sine avgudstempler for- ene. Kristendommen lofte- til et høit standpunkt både åndelig. Hans plan er å de- klare stakler fra å motta, og derved forlate hindu- g avgudsdyrkelsen, som så iverdig forsøker å for-

desverre mange av de misjonsselskapers misjonshelt offer sig for socialt og glemmer at Kristi be- dem om socialt.» men- gjør alle folk til mine

ne befaling adlydes så- dre komme som følge- stus og Han alene kan s synkende millioner, jeg er ansvarlig for å budskapet om frelse om det evige liv, som vet da Han ga sitt liv for å for hele verden. met. Ha for Gud, det dette ansvar? n tale til den enkelte hjertene.

n til alle som elsker sus.

er sjelens frelse d a K. Desmond.

ensmøte

en

een

d deres 10,000 lan- 8,000 norske barn.

n 10. november å mumsbelep som organisasjoner- skoleforbund og skoleunion, Frel- rken og Metro- håpet å kunne

kr. 28,000. Når alle hjelper, nkel sak, idet vi vil glemme det slikt mellom- et vil kunne folk og kristen- for arbeidet

ge.

ormann er bi- viceformann hrn, sekretær org.

om har syn- s uvurdelige og folk vil

te dette ver- lo 1936 kun- og et verdig

om at Ver- lt av den lys, slik at

por.

lagsskolens 1936.

sskoleunion- til den

Vi ber alle

eressert i

ss med et

Oslo.

Oslo.

Oslo.

Oslo.

Oslo.

Oslo.

Beretningen om Jerikos fall Og var det = =

bekreftet gjennom utgravninger på åstedet

De engelske utgravninger i Palestina

Ethvert barn kjenner fra sin bibelhistorie beretningen om byen Jerikos fall, og nettop i vår tid hvor der fra så mange sider over kritikk av det gamle testamente, hvis fortellinger dras i tvil, er det velgjørende å høre meddelelser om utgravninger i det hellige land som bekrefter at også beretningene i vårt gamle testamente skiller virkelige begivenheter. Det er etterhånden ikke få bekræftelser der ad denne vei er skaffet til veie, og ved utgravninger og undersøkelser i egnen omkring det gamle Jeriko har man på overraskende vis kunnet belyse det gamle testaments troverdighet.

Fra 1929 har der hvert år når årstiden har tillatt det vært foretatt utgravninger av det gamle Jeriko. Utgravningene har vært bekostet av rike engelske privatmenn særlig nevnes sir Charles Marston, de har hele tiden vært ledet av dr. John Garstang som er professor ved universitetet i Liverpool, og hans beretninger om undersøkelsene er særlig interessante.

Det har vært antatt at Jeriko blev ødelagt allerede 1600 år før Kristi fødsel, og at således det som fortelles i Josvas bok slett ikke passer, da israeliternes innvandring i Kanaan fant sted et par hundre år senere efter det gamle testaments beretning. Det er riktig nok, men dr. Garstang fant at vel hadde byen ligget i ruiner som antatt, men han fant også at der hadde vært bygget en ny by ovenpå den tidligere bys ruiner, og ved hjelp av funn i jorden har han ment med sikkerhet å kunne fastslå tiden for Jerikos neste undergang, den må ha funnet sted ikke før år 1411 før Kristus, altså akkurat ved den tid disom har vært antatt for den begivenhet som er skildret i Josvas bok. Til å bestemme tiden, når man ingen annaler eller ante tilsvarende har, er man henviset til å benytte jordfunn som man har funnet kan gi et sikkert grunnlag. Formen av lerkar, vaser, krukker og lignende er karakteristisk for de forskjellige tider og steder. Dertil har dr. Garstang funnet egyptiske skarabeer som er sikre nok (altså sten som man har laget i form av en bille med hieroglyfer på undersiden) og andre ting.

Ved et årsmøte i The Royal Asiatic Society holdt dr. Garstang en forelesning om disse utgravninger. I selskapets journal finnes et referat som innledes med noen ord av utgiveren. Han skriver: «Professor Garstang holdt en forelesning av dyp interesse om resultatene av de funn som var gjort ved utgravninger av byen gravbyen (the Necropolis) og palasset i Jeriko, med visse derav dragne slutninger. De gir nesten det inntrykk at beskrivelsen av festningens inntagelse i Josvas bok opprinnelig må skyldes øienvitnere: I en skriftlig beretning av dr. Garstang sier han blant annet at «et jordskjelv eller plutselig senkning av jordbunnen synes å ha brutt palassetts mur

ned.» Han slutter artikkelen med følgende ord: «Når vi ser tilbake, finner vi at de vidnesbyrd som fåes fra hver særskilt undersøkelse mellom murene i gravene og i palassområdet samstemmig peker hen mot samme slutning, nemlig at det normale liv i bronsealderens Jeriko bragtes til plutselig slutt i Amenphis III's regjeringstid som varte fra 1411 til 1375 for Kristus. Fem arbeidsperioder som helt har vært anvendt til undersøkelse og utgravning av dette sted har overbevist mig om at ingen annen slutning med rette vil kunne drages av den overflod av indisebeviser som angår denne tid.»

«Kristelig Ukeblad».

Rygge.

Da broder Olav Gundersen, som har vært vår kommisjonær i Rygge, nu stadig reiser som evangelist og av den grunn har liten tid til å arbeide med «Røsten», har hans bror Johan Gundersen påtatt sig å ordne med det. — Kontingent kan da herefter betales til ham. Han vil også motta bestillinger på nye abonnenter.

BØKER

Kjenn din bibel

Kortfattet håndbok for bibellesere.

Denne lille håndbok for bibellesere er særlig utgitt med tanke på ungdoms- og søndagsskolearbeidere og inneholder en kortfattet oversikt over bibelen, dens bøker og historie.

Det er imponerende hvad forfatteren har fått med i dette lille skrift. Den er virkelig både kortfattet og innholdsrik. Stoffet er greit og lett oversiktlig ordnet og man får en utmerket oversikt over bibelens tilblivelse, dens bøker, forblider i den gamle pakt, det nye testaments sannheter, menigheten og meget mere. Den har også noen kartskisser over både gamle og nye testaments verden.

For søndagsskole- og ungdomsarbeidere er den en ypperlig hjelp i arbeidet. Den er utarbeidet av Chr. Svendsen og utgitt på Norsk Søndagsskoleunions Forlag, Oslo.

Ekko fra den nye skapning

Av A. B. Simpson.

På norsk ved Egil Strand.

Atter sender Filadelfiaforlaget, Oslo, ut en bok av A. B. Simpson. Denne bok er det også en uddelt glede å anbefale til alle troende. Den er både lærerik og oppbyggende, enkelt og lettest, samtidig som den eier evne til å føre leserne inn i ordets dybde. Den inneholder flere ypperlige tabeller, ut fra forskjellige skriftsteder. Blandt de gode og bibelske

Og var det = =
Og var det stadig sommer med sol foruten sky, da visnet alle blomster, da blev der ingen ny.

Og var det stadig stille og blankt i sjøens speil, helt visst sellasen villa gå sent med slakke seil.

Av Herrens planter mange, akk, så fortorket står. Dem livet bod for lange og lyse sommerkår.

Og mannen som nu peiler på livets «stillehav», blev just en dødsdømt seller da stormen stilet av.

For dagene som tindrer i sollys, takk din Gud.

Men takk ham ikke mindre for dem med storm og slut!

James Mortensen.
I «Krigsropets».

artikler kan nevnes: «Bli i Ham» En prediken av de skjeldne. «Korafestet med Kristus» og «Høiere enn himlene». Det er gode saker alt sammen. Oversettelsen er meget god.

Pris kr. 1.75 heftet og kr. 2.50 innbundet.

Charles Haddon Spurgeon: Kort omriss av hans liv og virke.

Boken er særlig utarbeidet i anledning 100 års jubileum for Spurgeons fødsel og det er enestående hvor meget der er fått plass til i den lille boken. Vi får her et innblikk i den store predikantens liv og mange nye beretninger om ham er tatt med. Spurgeon er blitt kalt «predikantenes fyrste» og han var en av de største predikanter verden har sett. Utallige er de som blev vunnit for Gud ved hans predikener.

I denne kortfattede oversikt over hans liv og virke er mange nye ting om Spurgeon kommet med. Man gripes av beretningene og kjenner ønsket om selv å bli grepet av Gud slik som denne mann var det.

Boken kan trykt anbefales alle. Ingen vil angre på å ha lest den.

Den er på 104 sider, med 13 bilder trykt på fint papir. Den koster i omslag kr. 1.25, i pappbind kr. 1.75, i skjerting kr. 2.25 pluss porto 20 øre. Den er utgitt av og bestilles hos C. M. Seehus, forlag, Skiden.

G. Iversen.

Julehefter:

«Den store glede»

utgitt av Filadelfiaforlaget, Oslo er utkommet. Det er i år trykt i offset hos Emil Moestue A.S., Oslo og er meget vakker utført. Av bidragsydere kan nevnes: T. B. Barratt, J. Kolshus, W. Skibsted, Willy Rudolf, Olaf Barås, Arthur Cornelius, I. A. Dahl m. fl. Både fortellingene og artiklene er gode og oppbyggelige. Rein Seehus har også en artikkel «Den første juleaften efter Jesus gjenkomst» som nok er av interesse og et alvorsord, men efter min mening er den preget formegget av forfatterens opfatning og vilde virket bedre om det var henvist til klare og tydelige bibelsteder. Den kjente svenske forfatter Sven Lidman har også

Husmødre

Spør Deres kjøbmann efter Standardost (blokost) med og uten karve.

en kort, men velskrevet og dyp artikkel.

Prisen er 1 krone plus porto, 20 øre, og i forhold til andre julehefter er det rimelig. Heftet vil egne sig utmerket som julegave.

Evangelistens julenummer

er i år utkommet i et oplag på 45.000. Det er sikkert et av årets fineste og beste julenummer.

Blant de mange bidragsydere kan nevnes: Alb. Lunde, Didrik Andersen, A. Bjerkeim, Frank Mangs, Gunnar Dæhli, L. Schubert, Lars Berg og mange flere. Det har mange riktig gode fortellinger og oppbyggelige artikler og er rikt illustrert.

Omslagsbilledet på forsiden er trykt i fire farver.

Det er trykt i dypttrykk hos det

landskjente firma Emil Moestue A.S. Boktrykkeri, Oslo. Prisen er kr. 1.00 pluss porto 20 øre.

Halvparten av indremisjonsens inntekter — til tobakk!

Jeg satte op et regnskap over hvor meget 9 troende menn i bygden røkte i året og fant til min forferdelse at det blev fra næsten halvparten av Indremisjonsens inntekt i ett år, som det blev 1500 kroner.

Disse merns tobakksforbruket er vel å merke ikke særlig stort. Hvilken mektig offerrok blir det ikke over det hele land- Mon Gud ser på det som et Abelsoffer! nei, jeg tenker det river behagelig i satans nese, leser vi i et misjonsblad skriver «Dagen».

Der er dem som strør ut og får ennu mer, og der er dem som holder tilbake mer enn rett er, og det blir dog kun fattigdom. Ordspr. 11, 24.

- Kina.
STR. DORUM og KARLSEN:
Janette Bruu, Welhavenagt. 10. Oslo.
HELGA LUNDEBY:
Jul. O. Lind, Moss.
RUTH PEDERSEN og ESTER HERUDSTIG
O. Ekorntnes, Jarvelen 11, Lilleaker.
JENS FJELD:
K. Aarmo, Ski st.
OLGA SCHULT:
Gerda Siveland, Rosenborgagt. 1. Oslo.
ALFHILD BJERVA:
Torolf Andersen, Sorligt. 15, Oslo.
SIGNE PEDERSEN og INGA JOHNSEN:
Th. Wessel, Nordstrand st.
M. PAULSEN og IDA LORENTSEN:
Misjons-Rosten, Sarpsborg.
TORKILD RASMUSSEN:
Jul. O. Lind, Moss.
BERNHARD NILSEN:
Nilaine Kristiansen, Sydneshaugen 13, Bergen.
GUNHILD GUNDERSEN:
Leonore Johnsen, Brårvik pr. Drammen.
ASTA THUEN:
Edith Olsen, Solheimsgt. 1 a, Bergen.
Afrika.
INGRID LOKKEN:
Skredderm. Olaf Andersen, Schestedagt. 3 a, Oslo.
HILMA HERMANNSEN:
Ole Krogstad, Soll, Rælingen.
Den Norske Kongemisjon.
JENS GLITTENBERG:
R. Løkingholm, Møsterhamn.
ALB. M. CHRISTIANSEN:
Erling Syvertsen, Danvik, Drammen.
Argentina.
BERGER N. JOHNSEN:
H. H. Sonstebø, Otterholdt, Bo.
India.
ANNA JENSEN:
Amalle Carlsen, V. Forsgrund.
DAGMAR JACOBSEN:
Sverre Severinsen, Smittestramsveien 19, Drammen.

- FRANCK DESMOND:
Hardy O. Moosberg, Kreditthankens Halden.
BORGHILD NORDLI:
Dankert Jørgensen, Gunnar Bergveien 96, Narvik.
HANS SVENDBERG:
Hardy O. Moosberg, Kreditthankens Halden.
ALFHILD HOLMEN:
Skredderm. Olaf Andersen, Schestedagt. 3 a, Oslo.
HILDA WERGEDAL:
Jens Jarnes, Passebøk p. o. Sandness.
RAKEL EDVARDSEN:
Hans Hansen, Brydelekken, Kragerø.
B. og GUNHILD FINSTRØM:
Fru Gudrun Bernsten, Kvitevatn, Telemark.
DAGMAR ENGSTRØM:
O. Ekorntnes, Jarvelen 11, Lilleaker.
Finnmark.
DOROTHEA KLEM, BØRSELV:
Tora Finnerud, Danvik, Drammen.
OSKAR GAMST, Breivikbotn.
HENRIK EILERTSEN, «Betels», Strøttelnes, Balsfjord.
DEMANDA EILERTSEN, Breivikbotn.
ANDREAS MATHESEN, V. Jakobsen.
KRISTIAN SKIPPERUD, Kistrand, Forsangerfjord.

Hjemmeværende misjonærer.

- MARTHA KVALVAGNES:
Anna Nædal, Sydnessmug 6, Bergen.
F. O. SHRODER:
A. Toftner, Sofienberggt. 16, Oslo.
TOMINE EVENSTAD:
Vigeland, Ser Audnedal pr. Mandal.
PEDER EVENSTAD, Vigeland, Ser Audnedal pr. Mandal.
CHRISTOFA BRUNDTLAND:
L. Hvidsten, Nordre Skogvel, Bergen.
MARGIT HARALDSEN:
Henrik Johansen, Levenskoldstrø, Lilleaker pr. Oslo.
«Glommens» trykkeri, Sarpsborg.